

Č.j.: 7 C 89/2011-122

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Domažlicích rozhodl senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Martinové a členů senátu: Jiřiny Obrtlíkové a Václava Bešty v právní věci žalobce: **J** **Š**, nar. **Š**, bytem **Š**, zastoupeného: **Š** proti žalované: **I** **M**, nar. **Š**, zastoupené: **Š**, o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením

t a k t o :

- I. Určuje se, že rozvázání pracovního poměru žalobce u žalované okamžitým zrušením podle § 55 odst. 1 písmeno b) zákoníku práce, učiněné dopisem žalované ze dne 14.9.2011 doručeným žalobci dne 17.9.2011, je neplatné, a pracovní poměr žalobce u žalované, vzniklý na základě pracovní smlouvy ze dne 1.9.2009, nadále trvá.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 15.800,-Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku **Š**
- III. Stát - ČR – Okresní soud v Domažlicích má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované, jejíž výše bude určena v samostatném usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem, který se dostal do dispozice soudu dne 31.10.2011 se žalobce dožadoval vydání rozhodnutí, kterým by soud rozhodl tak, že by určil, že rozvázání pracovního poměru žalobce u žalované okamžitým zrušením podle § 55 odst. 1 písmeno b) zákoníku práce učiněné dopisem žalované ze dne 14.9.2011 a doručené žalobci dne 17.9.2011 je neplatné, a že pracovní poměr žalobce u žalované vzniklý na základě pracovní smlouvy ze dne 1.9.2009 nadále trvá.

Žalobce svůj návrh odůvodnil tím, že dne 17.9.2011 obdržel poštou dopis žalované datovaný dnem 14.9.2011 označený jako okamžité zrušení pracovního poměru. V předmětném dopise žalovaná s žalobcem s poukazem na § 55 odst. 1 písmeno b) zákoníku práce zrušila okamžitě pracovní poměr uzavřený na základě pracovní smlouvy ze dne 1.9.2009 a to pro porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahující se k vykonávané práci zvláště hrubým způsobem z důvodu, že žalobce vážným způsobem ohrožoval zdraví a plnění pracovních povinností tím, že úmyslně a v opakovaných případech přidával do nápojů konzumovaných na pracovišti projímadlo, konkrétně v období od poloviny června roku 2011 do začátku srpna roku 2011 do nápojů zaměstnance M. B. a od konce července roku 2011 do 7.9.2011 do nápojů zaměstnavatele I. M., kdy k poslednímu případu přidání projímadla došlo dne 7.9.2011 opět vůči žalované jako zaměstnavateli, kdy tuto skutečnost žalovaná s jistotou zjistila následujícího dne a za přítomnosti příslušníků Policie České republiky našla v tašce žalobce, jejíž obsah žalobce žalované dobrovolně ukázal lahvičku s projímadlem. Dále v předmětném okamžitém zrušení pracovního poměru stálo, že tímto hrubým jednáním přinejmenším porušil ustanovení § 106 odst. 3, 4 zákoníku práce, podle něhož má zaměstnanec povinnost podílet se na vytváření bezpečného a zdraví neohrožujícího pracovního prostředí a dbát o zdraví fyzických osob. V závěru písemnosti žalovaná uvádí, že žalobce současně hrubě porušil základní povinnosti zaměstnance podle § 301 písmeno d) zákoníku práce, když jednal v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele. Žalobce v rámci svého návrhu považuje úkon učiněný žalovanou jako úkonem, který je neplatný, neboť žalobce se nedopustil toho, co je v písemnosti žalované ze dne 14.9.2011 popsáno jako důvod okamžitého zrušení pracovního poměru, neporušil vůbec, natož pak zvláště hrubým způsobem, své povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahující se k jí vykonávané práci, a nedopustil se ani žádného jiného protiprávního jednání. Žalobce tak považuje veškeré skutečnosti uváděné v dopisu ze dne 14.9.2011 za nepravdivé a nepodložené. Žalobce považuje jednání žalované proti jeho osobě jako vykonstruované za účelem dosažení skončení jeho pracovního poměru bez jakýchkoliv jeho nároků, kdy se stal pro žalovanou nepohodlným, a v předchozím období odmítl ve shora uvedeném smyslu uzavřít dohodu, kterou mu žalovaná nabízela. Žalobce tak následně reagoval dopisem ze dne 17.9.2011 a oznámil žalované, že trvá na tom, aby ho dále zaměstnávala. Žalovaná tuto písemnost převzala dne 19.9.2011, avšak neumožnila žalobci v pokračování v práci. Za těchto okolností je pak žalovaná povinna i žalobci nahradit mzdu, a to ve výši průměrného výdělku ode dne, kdy oznámil žalované, že trvá na dalším zaměstnávání, až do doby, kdy mu žalovaná umožní pokračovat v práci nebo kdy dojde k platnému skončení pracovního poměru. Mzdové nároky je však připraven žalobce uplatnit samostatnou žalobou.

Žalovaná nesouhlasila s tvrzením uváděným v žalobním návrhu, trvala na tom, že v daném případě byly plně splněny předpoklady, že žalovaný se dopustil jednání popsaném jako důvody pro okamžité zrušení pracovního poměru.

Okresní soud v Domažlicích v dané věci poučil žalovanou, že v daném případě důkazní břemeno leží na ní, aby prokázala, že v těch jednání žalobce, tak jak jsou popsány od července 2011 do 7.9.2011 a od poloviny června 2011 do počátku srpna 2011 do nápojů M■■■■ B■■■■ a do nápojů zaměstnavatelky I■■■ M■■■■, v dané právní věci žalované přidával těmto osobám do nápojů projímadlo, že k tomu tak došlo, a že tímto způsobem došlo k porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci zvláště hrubým způsobem, a že toto dosáhlo intenzity zvláště hrubého porušení a bylo i důvodem pro okamžité zrušení pracovního poměru.

Soud v daném případě prováděl dokazování, kdy každý důkaz hodnotil jednotlivě a ve vzájemné souvislosti.

Podle § 55 odst. 1 písmeno b) zákoníku práce, porušil-li zaměstnanec povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvláště hrubým způsobem, zaměstnavatel může výjimečně pracovní poměr okamžitě zrušit. Je nepochybné, že předmětné ustanovení je normou s relativně neurčitou abstraktní hypotézou a závisí na zcela konkrétních okolnostech případu, kdy je nutné přihlédnout k osobě zaměstnance, k funkci, kterou zastává, k jeho dosavadnímu postojí v plnění pracovních úkolů, k době a situaci, v níž došlo k porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, k míře jeho zavinění, ke způsobu a intenzitě porušení konkrétních povinností zaměstnance, k důsledku porušení povinností pro zaměstnavatele, k tomu, zda svým jednáním zaměstnanec způsobil zaměstnavateli škodu. Vymezením hypotézy a následně rozhodnutí o platnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením zároveň musí v paralele odpovídat tomu, zda po zaměstnavateli lze spravedlivě požadovat, aby pracovní vztah zaměstnance k němu nadále pokračoval.

Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že pracovní poměr mezi žalobcem a žalovanou byl založen pracovní smlouvou ze dne 1.9. 2009.

Z písemnosti ze dne 14.9.2011 bylo zjištěno, že žalovaná postupem podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce přistoupila k okamžitému zrušení pracovního poměru s žalovaným z důvodu toho, že žalovaný porušil povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci zvláště hrubým způsobem tím, že vážným způsobem ohrožoval zdraví a plnění pracovních povinností tím, že úmyslně a opakovaně přidával do nápojů konzumovaných na pracovišti projímadlo, konkrétně v období od poloviny června 2011 do začátku srpna 2011 do nápojů zaměstnance M■■■■ B■■■■ (svědka B■■■■) a od konce července 2011 do 7.9. 2011 do nápojů zaměstnavatele I■■■ M■■■■ (žalované)K poslednímu případu došlo 7.9. 2011 vůči žalované, kdy následujícího dne bylo za přítomnosti Policie ČR v tašce zajištěno projímadlo poté co ze strany žalobce byl dobrovolně ukázán

obsah tašky. Žalovaná v tomto jednání spatřuje přinejmenším porušení ustanovení § 106 odst. 3,4 zákoníku práce, podle kterého má zaměstnanec povinnost podílet se na vytváření bezpečného a zdraví neohrožujícího pracovního prostředí a dbát o zdraví fyzických osob a dále svým jednáním hrubě porušil základní povinnost zaměstnance jednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele.

Z písemnosti ze dne 17.9. 2011 bylo zjištěno, že žalovaný vyjádřil nesouhlas s okamžitým zrušení pracovního poměru, odmítl, že by se dopustil popsání jednání podřazeného pod důvody pro okamžité zrušení pracovního poměru a trval na dalším zaměstnávání.

Okresní soud v Domažlicích v dané věci vyslechl svědky, současné zaměstnance žalované, kteří se vyjadřovali k atmosféře na pracovišti, k osobě žalobce, ke vztahu mezi žalobcem a žalovanou a dále prováděl řadu listinných důkazů.

Z výpovědi **svědka B** bylo zjištěno, že ve své výpovědi nebyl zcela nestranný, neboť na počátku k dotazu soudu, sdělil, že fandí paní žalované.

Bylo zjištěno, že jmenovaný svědek pracuje u žalované 10 let v pozici fyzioterapeut. Pokud popisoval vztah s žalobcem, popisoval ho jako dobrý, přátelský, avšak po třech, čtyřech měsících se tento vztah mezi jím a žalobcem začal horšit. Pro toto neměl svědek vysvětlení. V rámci svého výslechu se však slyšený svědek snažil odhadnout důvod. Spatřoval je v tom, že nepřistoupil k navrženému plánu žalobce, který chtěl navrhnout žalované, aby inkasovali přímo peníze za soukromé masáže, a navrhl, aby v tomto ohledu započali jednání s žalovanou. Svědek toto odmítl. Svědek dále popisoval postoj žalobce k práci, kdy měl pocit, že si práci dělá po svém, měl pocit, že potřebuje poradit, a tak o tom informoval žalovanou s úmyslem, aby jej zasvětila do problému. Z výpovědi tohoto svědka bylo zjištěno, že žalobce v pozici zaměstnance ve vztahu k zaměstnavateli působil jako osoba, která se nerada podřizuje nějakým pravidlům, která chce improvizovat a dělat si věci po svém. V tomto ohledu byla výpověď v této části podporována i výpovědí **samotné žalované**.

Pokud popisoval problémy, které byly popsány v okamžitém zrušení pracovního poměru, zmínil víkend od 24. do 26. června roku 2011(pátek a ž neděla), kdy měl střevní problémy. Nikdy v minulosti neměl takové střevní problémy. Příčina těchto problémů mu nebyla známá. Do čtvrtka byl v práci, kde pracovní dobu měli od 7:00 do 15:30 hodin a v tu dobu byl v zaměstnání i žalobce, měli stejnou směnu. V minulosti svědek nikdy takovým průjmovým problémem netrpěl, a o tomto se svěřoval i pacientům. Považoval to však za běžnou chřipku. Křeče měly přemoci svědka na lehátku na školení v rámci semináři. První průjem zaregistroval v 5:30 ráno, s tím, že si nepamatoval, co ve čtvrtek jedl. Oproti tomu si zcela nepochybným způsobem pamatoval přesná data, kdy konkrétně k těmto problémům došlo. Prvotní problémy v podobě bolení břicha již však započaly u kolem desáté hodiny večer ve čtvrtek. Pokud se vyjadřoval k intervalu střevních událostí(průjmů), tak po třech dnech se události měly opakovat, opakovat se měly maximálně 7 krát, někdy to bylo po 3 dnech, někdy po 5-ti dnech. Problém ustal před dovolenou, tzn., před datem 12.8.2011, avšak týden předtím si již svědek dal souvislosti dohromady, neboť se napil šťávy

v práci, vzal si šťávu kolem desáté, jedenácté hodiny před obědem, a poté, když šel v půl 4 domů, měl problémy dojít domů. V tomto směru pak tato výpovědi je v kontrastu s výpovědí, kdy svědek uváděl, že problém, který se mu stal na pracovišti a propukl zcela konkrétně od 24. června do 26. června na školení, nastal, projevil se až v půl 6 ráno, tzn., že za situace, kdy byla pracovní doba do půl 4, tak rozsah doby, od které došlo k požití šťávy a od které nastaly potíže je zcela jednoznačně jiný. Z létaku vztahující se k přípravku Laxygal bylo však zjištěno, že účinky po požití léku nastávají do 6-12 hodin. V případě prvním popsáném, kdy měl potíže střevní od 24. do 26. června 2011 v rámci výpovědi neuvedl nic, že by požil šťávu na pracovišti v důsledku které by měl tyto střevní problémy. Ve vztahu k dalšímu případu si jako limit pamatoval termíny fotbalového zápasu 30.7.2011, kdy v pondělí, se napil šťávy, střevní problémy nastaly ještě v průběhu pracovní doby mezi jednou a půl druhou. Jiné skutečnosti vtahující se k prokázání souvislosti mezi požitím šťávy a jeho střevními problémy nebyly z výpovědi svědka zjištěny. Pouze ve dvou případech měl souvislost střevních potíží a šťávou a to proto, že nastaly po požití šťávy. Pokud měl střevní problémy, tak tuto souvislost spatřoval pouze jen ve dvou, třech případech, mezi požitím šťávy a střevními problémy. Šťáva byla přístupna všem zaměstnancům, byla položena na lednici. Svědek usoudil, že všichni museli vědět, že to je jeho šťáva, když viděli, že si jí nalévá. Na druhou stranu odpověděl zcela jistě, že nikdo jiný tu šťávu nepil, avšak posléze připustil, že asi. Jiná šťáva dle zjištění svědecké výpovědi svědka B [REDAKCE] na pracovišti nebyla. Svědek se vyjadřoval k časovému prostoru v úseku, kdy žalovaný byl na pracovišti sám v době, kdy ostatní byli na obědě. Tato skutečnost byla svědkem dováná do souvislosti s ožnutím manipulace žalobce se svědkovo šťávou.

Svědek se kriticky vyjadřoval k organizaci práce žalobce na pracovišti, kdy přetahoval doby, nechával pacienty sedět dlouho v čekárně. V tomto ohledu pak i apeloval na zaměstnavatele paní žalované. Pacientům se měl věnovat po stanovenou dobu, namísto 35 minut se věnoval pacientům třeba i 50 minut. Na druhou stranu však svědek uvedl, že mají pacienty objednané buď na půl hodiny, nebo na hodinu. Svědek popřel, že by se mu žalobce svěřoval s tím, že má zdravotní problémy, pro které musí užívat projímadlo. Na pracovišti žalobce nikdy s projímadlem neviděl. Svědek popsal vztah mezi žalobcem a žalovanou jako napjatý.

Z výpovědi bylo zjištěno, že svědek měl vědomosti o tom, že během zaměstnání u žalované pracoval ještě někde jinde. Toto vyvodil z toho, že na pracovišti se i pacienti ptali, zda-li dělá soukromé masáže a žalobce na to měl odpovědět že ano. Následně se dotazovali na telefon a kontakt, měl dát těmto pacientům vizitku, vizuálně však nic neviděl a žádný jiný důkaz k doložení těchto tvrzení předložen nebyl. Dalším svědkem, který se vyjadřoval k podnikání žalobce byla svědkyně J [REDAKCE] F [REDAKCE] současná zaměstnankyně žalované i ona popsala žalobce jako svéhlavého v přístupu k plnění pracovních úkolů, avšak jmenovaná v létě a v období, kdy tam pobýval žalobce byla nepravidelně na pracovišti, neboť tam byla jen na záskok. Osobní věci měli zaměstnanci ve skříňkách, které byly přístupné, které však bylo možné zamykat klíčem. I v tomto ohledu byla tato výpověď ve shodě s tím co vypověděla svědkyně F [REDAKCE]. Svědek se před svým výsledkem o tom, jak to chodí na soudě v rámci jednání bavil se svědkyní F [REDAKCE], bavil se o její výpovědi, ptal se na otázky, které jí byly kladeny, bavil i se svým zaměstnavatelem-žalovanou, veden

zvědavostí jak to při jednání probíhá. Dále se svědek vyjadřoval k popisu předmětu jeho práce. Pokud se měl vyjádřit k předmětu práce žalobce, uvedl, že smlouvu, obsah smlouvy neviděl. Na druhou stranu se stavěl kriticky k organizaci práce žalobce, i přesto, že obsah smlouvy mu nebyl znám, ale předpokládal, že zastával stejný post jako on a to post fyzioterapeuta. Přestože svědek popisoval četnost jeho střečních problémů a označoval je za úporné zejména ty v období 24 až 26 června, nenavštívil lékaře, svěřil se pouze jen manželce a poté vlastně i žalované a kolegyni. Jedenkrát se i z důvodů střečních omlouval na fotbal.

Z výpovědi svědka nebylo zjištěno, že by viděl žalobce někomu něco lít do nápojů a v tomto ohledu ani v případě jeho osoby. Popsal však, že jednou v kuchyňce, byla velká tma, viděl žalobce jak manipuluje se svým osobním batohem u své skříňky, svědek tuto skutečnost neřešil, vzal si svačinu a šel pryč. Svědci slyšení v rámci jednání i účastníci však shodně uvedli, že šatna byla přístupná všem, skříňky se mohly uzamykat podle přání zaměstnanců a většinou se nezamykaly. Svědek připustil, že v opakovaných případech taktéž viděl jiné zaměstnance, jak manipulovali v šatně s osobními věcmi, ale tito měli rozsvícená světla.

V případě svědka B [redacted] ustaly problémy od doby, kdy pan žalobce opustil zaměstnání. Na druhou stranu z výpovědi žalované bylo zjištěno, že ona střeční problémy z důvodu jednání žalobce měla od období od konce července do 7.9. 2011 oproti svědkovi B [redacted], který předmětné problémy měl od poloviny června do začátku srpna. Jako první událost však jmenovaný svědek popsal událost koncem června 24 až 26, a ve výpovědi uvedl, že problémy ustaly, když žalobce již na pracovišti nebyl. Pak je otázkou, kdo aplikoval žalované projímadlo do nápoje v rámci měsíce srpna a září. S nikým jiným se svědek o těchto problémech nebavil, takže neví, jestli jiný zaměstnanec taktéž měl střeční problémy. Svědek vyloučil, že by se měla žalovaná chtít zbavit žalobce, bylo mu paní žalované líto. S ohledem na to jak svědek popisoval důvody nespokojenosti po pracovní stránce s žalobcem, nelze zcela vyloučit, že by se v případě žalobce jednalo o oblíbeného zaměstnance, zejména , když ve shodě se svědkyní F [redacted] popsal vztahy mezi žalobcem a žalovanou jako napjaté a nedobré. O střečních problémech žalované se svědek dozvěděl jeden den ráno, v rámci výpovědi před soudem se neupamatoval na přesný den, oproti době, kdy vypovídal před orgány Policie ČR, kdy si pamatoval, že se jednalo o začátek srpna(po predestření této výpovědi si to období svědek vybavil a potvrdil ho), žalovaná si stěžovala na velmi silný průjem v noci, a toto bylo i důvodem pro navázání hovoru, kdy se jí svědek svěřil, že i on měl podobné problémy. Svědek se vyjadřoval k počtu fyzioterapeutů na pracovišti žalované, kdy v poslední době jako poslední nastoupil zaměstnanec paní H [redacted]. Nastoupila do mateřské dovolené.

Z výpovědi svědkyně J [redacted] F [redacted] bylo zjištěno, že je zaměstnankyní žalované. U žalované pracovala od 1.11.2011. V rámci výpovědi se vyjadřovala k organizaci práce a ke vztahům na pracovišti, neboť dříve v době studia pracovala ještě brigádně u žalované od 13.6. do září roku 2011. Ve vztahu k žalobci uvedla, že před půl rokem co tam pracoval, panovali na pracovišti jisté spory vztahující se k organizaci práce. Stejně tak jako svědek B [redacted] potvrdila, že osobní věci zaměstnanců jsou uloženy ve skříňkách, kdy skříňky mají možnost si

zaměstnanci uzamknout. Sama svědkyně žádné zdravotní problémy neměla a ani nepociťovala. Podpořila skutečnosti uváděné svědkem B [REDACTED], že žalobce měl potíže dodržovat čas vyhrazený pro pacienty a upamatoval si jednu situaci, kdy žalobce byl dotazován zda-li má dovolenou, zda-li nastupuje, poté co si přečetl jakousi poznámku v kalendáři, sdělil, že má dovolenou a odešel bez vysvětlení, přestože tam byli pacienti. Pak se však navrátil. Pokud se vyjadřovala k nádobí, v zaměstnání užívali zaměstnanci erární nádoby, s tím, že paní M [REDACTED] v dané věci žalovaná měla svůj hrneček a nápoje odkládala buď na lednici, v šatně nebo na příjmu. Shodně jako svědek B [REDACTED] si nevybavila, že by žalobce měl zdravotní problémy, pro které by byl nucen užívat projímadlo. Vztah mezi žalobcem a žalovanou popsala svědkyně jako vztah, který je možné charakterizovat jako napjatý. Ty důvody byly zejména v organizaci práce a žalobce měl hovořit o změně zaměstnání, s tím, že si připravuje, bude hledat práci ve Spolkové republice Německo, když řekl, že se učí i německy. O této skutečnosti však s žalovanou prý ještě nemluvil. Svědkyni se měl svěřit, že konkrétně dělá masáže v [REDACTED], nic konkrétního však svědkyni nesdělil. Svědkyně F [REDACTED] žádné střevní problémy neměla.

Žalovaná popisovala žalobce jako problematického zaměstnance- problematického v komunikaci, v respektování pravidel, v organizaci. K tomuto se ve shodě i vyjadřoval zejména i svědek B [REDACTED].

Z hodnocení žalobce jedním z jeho zaměstnavatelů [REDACTED] ze dne 12.4. 2004 bylo zjištěno, že žalobce jako zaměstnance byl hodnocen kladně a stejně tak

Z výpovědi žalobce bylo zjištěno, že nebyl zcela spokojený i on s organizací práce, prodlevy spatřoval v nesprávných objednávkách pacientů, kdy na ty pacienty byli po ránu jen dva zaměstnanci, po ránu docházelo k tzv. rozdělení a žalovaná poté když přišla kolem půl deváté tak dělala práci u lůžka. Žalobce nebyl spokojený s tím, že musel opakovaně odbíhat od pacienta. Při práci s pacientem měl jiný systém než ten, který vyžadovala žalovaná a provedeným dokazování bylo zjištěno, že si své postupy žalobce prosazoval. Z výpovědi byly zjištěny ze strany žalovaného zcela konkrétní postupy a názory na postup rehabilitace. Žalovaný vyloučil, že by v době, kdy vykonával práci pro žalovanou podnikal, bylo zjištěno, že předal jednu vizitku pacientce avšak ještě předtím než žalovaná vyslovila, že si to nepřeje. U paní K [REDACTED] v [REDACTED] provozovali pouze jen cvičné rehabilitace. Z výpovědi žalované, ani svědků B [REDACTED] a F [REDACTED] nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti, které by prokazovaly, že žalobce podnikal ve stejném oboru jako žalovaná. Ze strany žalované nebyly předloženy žádné další důkazy prokazující tuto skutečnost. V daném případě však předmětem dokazování byla zásadní zcela jiná otázka- zda byly naplněny důvody na straně žalobce pro okamžité zrušení pracovního poměru realizovaného ze strany žalované. Ostatní zaměstnanci na pracovišti nevěděli, že žalobce je s ohledem na opakované operace hemeroidů nucen užívat projímadlo. Žalobce v důsledku sedavé studia se podrobil opakovaně operacím hemeroidů asi v pěti až šest případech. Zcela vyloučil, že by aplikoval projímadlo komukoliv jinému. Popřel, že by mohla být v kuchyňce tma, neboť místnost je propojená, a i kdyby tam bylo zhasnuto, bylo by tam světlo ze sousední místnosti. Stejně tak jako svědek B [REDACTED] připustil, že se příliš se svědkem B [REDACTED] nebaví, k nápravě v tomto ohledu byl i vyzván ze strany žalované.

Z výpovědi žalované byly zjištěny zcela opačné skutečnosti oproti zjištění z účastnické výpovědi žalobce.

Z výpovědi žalované bylo zjištěno, že nezakázala žalovanému provozovat masáže, ale s ohledem na žalovaného vyhodnotila, že žalobce podniká podle počtu masáží za půl roku měl svědek B [REDAKCE] mnohem více masáží než žalobce 300:60. Svědku B [REDAKCE] si přáli pacienti více, měl již delší praxi. Žalobce se odmítal poradit s kýmkoliv o postupech, prosazoval si své, byť jeho zkušenosti s prací fyzioterapeuta nebyly tak bohaté jako v případě svědka B [REDAKCE]. Potvrdila, že k podezření o souvislosti mezi požitým nápojem a jejími střevními problémy, které začala mít někdy od poloviny července 2011 ji dovedl svědek B [REDAKCE]. Čaj popíjela v průběhu celého dne s tím, že jej dopíjela ve 4 hodiny odpoledne. Potíže se v případě žalované odehrávaly jen v noci. Potvrdilo se jít to, poté co se vrátila z dovolené, kde měla zácpu, a to 5.9. 2011 měla velmi výrazné střevní potíže Shodou okolností vzorek z čaje z 5.9. 2011 zajistila, jednalo se o vzorek, který byl dán k rozboru Policii ČR. Z předmětného rozboru však nebyl zajištěn žádný závěr o tom, že by vzorek, který odložila obsahoval Laxygal, jenom to, že obsahoval pikosíran sodný, tato látka však může být obsažena i v jiných přípravcích.

Žalovaná zcela vyloučila, že by se chtěla žalobce zbavit, v době, kdy odcházel tak byly v mínus dva lidi s tím, že pojišťovnou mají placeno pět míst. Ze strany policie byla nabízena kamera, která by sledovala situaci na pracovišti, ale s ohledem na to, že by ten celý proces dlouho trval tak, žalovaná kamery odmítla. Osobní prohlídku osobního zavazadla žalobce žalovaná zinscenovala, tak, že vyslovila podezření, že žalovaný něco odcizil, nebo neboť jinak by pro ní neměla zákonné důvody. Při prohlídce byly nalezeny kapky Laxygal. Z listiny ze dne 14.9. 2011 – okamžitě zrušení pracovního poměru bylo zjištěno, že žalobce dobrovolně za přítomnosti policie ukázal žalované obsah své tašky, kde byla nalezena i lahvička s projímadlem. Žalobce tvrdil, že předmětný přípravek užíval. Z výpovědi žalobkyně však bylo oproti tomu, zjištěno, že žalobce ukázal obsah tašky, ale lahvičku vyndal až na vyžádání žalované, která prý ještě něco, tak jak nakukovala viděla. Žalobce se k prohlídce také vyjadřoval popsal ji však v její části jinak, shodně se vyjádřil k tomu, že žalovaná si vymyslela děj, že má podezření, že žalobce něco odcizil, poté co žalobce vysypal tašku, vytáhla krabičku Laxygalu a řekla, že to je to co hledá. Z podaného vysvětlení žalované, které učinila dne 8.9. 2011 před Policii ČR byla zjištěno pokud se jedná o průběh prohlídky tašky žalobce v základu bylo získáno shodné zjištění jako z výpovědi žalobce, nebylo zjištěno, že by žalobce měl v úmyslu lahvičku zatajovat, z podání vysvětlení bylo ještě nad rámec vysvětleno, že žalobce se k nalezené lahvičce postavil jako, že je jeho, že kapky užívá on sám. Je otázkou jak mohla žalovaná zareagovat na krabičku a vyvodit z její podoby, že se jedná o projímadlo. Z výpovědi však bylo zjištěno, že žalobkyně trpí potížemi s vyprazdňováním. Z výpovědi však nebylo zjištěno, že by předmětný lék užívala. Poté co opakovaně v krátké době po 5.9. 2011 žalovaná požila nápoj, a přestože měla podezření, že by nápoj mohl obsahovat opět projímadlo, vzorek z nápoje nezajistila a nápoj požila. Z výpovědi žalované nebylo zjištěno, že by žalobce nalil do jí užívaného nápoje v jí specifikovaném období projímadlo Laxygal, z výpovědi nebyla zjištěna žádná logická příčinná souvislost. Žalovaná přes opakované střevní potíže v krátkých intervalech si nezajistila lékařskou pomoc, spoléhala na to, že jsou zdravotníci v rodině a že potěže ustanou.

Z odborného vyjádření ze dne 10.11. 2011 Policie České republiky odbor kriminalistické techniky a expertízy bylo zjištěno, že byly zkoumány dva vzorky tekutiny čaje ke zjištění zda vzorek obsahuje Laxygal- peronní kapky (projímadlo) se závěrem, že vzorek č. 2 obsahuje kapalinu s přísadkou

projímadla se stejnou účinnou látkou-pikosíran sodný, stejnou kterou obsahuje. Vzorky byly vyřazeny následně do chemického odpadu.

Z letáku léku Laxygal byl zjištěn, způsob užívání tohoto léku, jsou zde zcela jasná upozornění, kdy tento lék neužívat, vyplynulo z této listiny přesné dávkování, které je určeno po kapkách a doporučení, že je vhodné ho užít večer. Účinky léku nastávají v rozmezí od 6 do 12- ti hodiny po užití. Z letáku byly zjištěny i příznaky při předávkování a doporučení, že při neobvyklých reakcích je doporučeno vyhledat lékaře.

Z rozhodnutí Města [REDAKCE] komise projednávání přestupků 116/2011 ze dne 19.3.2012 bylo zjištěno, že řízení proti obviněnému [REDAKCE] J [REDAKCE] Š [REDAKCE] (žalobci) bylo zastaveno, neboť spáchání skutku popsaného v rámci přestupkového řízení nebylo obviněnému prokázáno. Skutková podstata prošetřovaného jednání v daném případě byla v podstatných bodech ve shodě s důvody okamžitého zrušení pracovního poměru. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 11.4.2012.

Toto řízení bylo důvodem pro které prvotně zástupce žalované žádal o přerušení řízení, neboť sledoval, že výsledek tohoto řízení je významný pro řízení o návrhu žalobce. Okresní soud v dané věci i realizoval listinné důkazy týkající se tohoto přestupkového spisu, pokud se jedná o podání vysvětlení, zejména samotného žalobce, žalované a svědka B [REDAKCE], v tomto ohledu se jedná o skutečnosti, které v základu kopírují skutečnosti zjištěné z výslechu slyšených v tomto řízení.

O nespokojenosti žalované s žalobcem nasvědčují skutečnosti zjištěné z napomenutí ze dne 9.8. 2011 ve kterém mu vytýkala, že se dne 8.8. 2011 svévolně opustil pracoviště a zanechal své objednané pacienty bez ošetření. V oznámení byl žalobce ze strany žalované upozorněn na možnost výpovědi pokud porušuje povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci žalobce.

Žalovaný s tímto napomenutím nesouhlasil o tom svědčí skutečnosti zjištěné z výpovědi samotného žalobce a z reakce ze dne 14.8. 2011 ze které bylo zjištěno, že dne 8.8. 2011 se vrátil po dovolené na pracoviště, po dotazu svědka B [REDAKCE] si ověřil a zjistil, že dle plánovacího kalendáře dovolených má mít dovolenou do 11.8. 2011. Toto zjištění bylo důvodem pro odchod žalobce z pracoviště. Pak byl však žalovanou zavolán zpět s odůvodněním, že zapoměla škrtnout dovolenou, na požádání se žalobce vrátil okamžitě zpět na pracoviště.

Z písemnosti žalované ze dne 16.8. 2011 bylo zjištěno, že to byl žalobce, kdo odvolal jeden týden dovolené prvotně plánované na období od 1.8. 2011 do 11.8. 2011 s tím, že si vezme dovolenou místo toho až v období 29.8. do 2.9. 2011. Žalovaná nezpochybnila poznámku v kalendáři, ale ústní dohodu považovala za víc než pouhou zapomenutou poznámku v kalendáři. Z písemnosti bylo dále zjištěno, že přetrvává problém v komunikaci mezi žalobcem a žalovanou, jako alarmující žalovaná spatřovala zejména to, že se žalobce nepostaral o objednané pacienty v dané období.

K události, ke které došlo 8.8. 2011 se vyjadřovala i svědkyně F [REDACTED], tato se však nevyjadřovala k opomenutým pacientům, které tak ponechal žalobce čekat.

Z potvrzení o zaměstnání ze dne 16.9. 2011, které vyhotovila K [REDACTED] M [REDACTED] a bylo podepsané a opatřené razítkem R [REDACTED] I [REDACTED] M [REDACTED] bylo zjištěno, že žalobce byl pracovním poměru u žalované od 1.9. 2009 do 16.9. 2011 v hlavním pracovním poměru s druhem výkonu práce fyzioterapeut, kdy důvodem ukončení pracovního poměru byla dohoda. Z podpisu listiny nelze najisto zjistit, kdo listinu podepsal.

Z potvrzení ze dne 17.9. 2011, které vyhotovila K [REDACTED] M [REDACTED] a bylo podepsané a opatřené razítkem R [REDACTED] I [REDACTED] M [REDACTED] byly zjištěny stejné skutečnosti jako z potvrzení o zaměstnání ze dne 16.9. 2011 až na důvod ukončení pracovního poměru, z této listiny byl zjištěn jako důvod okamžité zrušení pracovního poměru podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce. Z podpisu listiny nelze najisto zjistit, kdo listinu podepsal.

Z písemnosti ze dne 23.12. 2011, která byla dána stejný den k poštovní přepravě žalobci bylo zjištěno, že žalovaná upozornila žalobce, že při vyplňování potvrzení o zaměstnání bez jakékoliv další specifikace o jaké potvrzení se jedná, došlo k chybnému vyplnění údajů a potvrzení podepsala osoba která nebyla k tomuto úkonu zmocněna žalovanou, z tohoto důvodu tak považuje původní potvrzení za neplatné a spolu s potvrzením ze dne 23.12. 2011 poslala žalobci nové potvrzení.

Z výpisu z živnostenského rejstříku ARES bylo zjištěno, že žalobcem evidován jako živnostník se vznikem oprávnění od 15.11. 2010 s předmětem živnosti masérské, rekondiční a regenerační služby.

Z potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 9.1. 2012 bylo zjištěno, že žalobce nebyl a není přihlášen u Okresní správy sociálního zabezpečení Domažlice jako osoba samostatně výdělečně činná.

Soud v dané věci realizoval podrobné dokazování. V dané právní věci byl slyšen svědek B [REDACTED] svědectví tohoto svědka soud považuje za zcela nevěrohodné, neboť sám svědek před výpovědí sdělil, že fandí žalované a je nepochybné, že stejně tak jako žalovaná má zájem na výsledku tohoto sporu. Z jeho výpovědi bylo dále zjištěno, že se bavil o obsahu výpovědi se svědkyní F [REDACTED], dotazoval se na otázky, které soud klade. Z výpovědi tohoto svědka nebylo prokázáno, že by žalobce cokoli naléval jemu nebo komukoli jinému do nápojů, nikdy ho neviděl, nikdy nebyl ze strany tohoto svědka žalobce přistižen. Pokud svědek dával dva střevní problémy z několika, které měl po určitou dobu do souvislosti s požitím šťávy, není toto vyloučeno, ale provedeným dokazováním nebylo zjištěno, že by šťáva obsahovala látku, která není její běžnou součástí natož, aby tuto látku tam přidal sám žalobce. Z výpovědi tohoto svědka bylo zjištěno, že se s žalobcem příliš nebaví, na druhou stranu však je nepochybné, že v jistém okamžiku žalobce svědkovi důvěřoval, neboť nezakrýval své názory, seznamoval s nimi svědka, sděloval mu svůj nesouhlas se zavedenými metodami na pracovišti. Bylo zjištěno, že svědek měl problémy s žalovanou. Na tomto se shodli současní zaměstnanci žalované- svědci F [REDACTED] B [REDACTED]. žalovaná, ale i žalobce.

Z žádných z výpovědí provedených v rámci tohoto řízení nebylo zjištěno, že by žalobce lhal někomu do čaje, do šťávy, a i kdyby žalovaná měla jak sama řekla souvislosti dvě až tři střešní požití čaje, je tato možnost přípustná stejně tak jako u svědka B [REDAKCE], který měl střevní potíže po požití jeho šťávy. Žalovaná se pokusila si zajistit vzorky, zajistila si jeden z 5.9. , další ob dva dny přes požití a přes zjištěnou souvislost už ne. Ani žalovaná, ani svědek B [REDAKCE] nenavštívili přes úporné a nepříjemné střevní potíže lékaře. Z odborného rozboru zajištěného čaje , který učinila Policie ČR nebylo zjištěno, že by ve vzorku byl Laxygal, ten Laxygal, který podvodně zajistila žalovaná při prohlídce osobního zavazadla za účasti policie ČR u žalobce.

Soud posoudil žalobu uplatněnou ze strany žalobce, kterou brojí proti okamžitému zrušení pracovního poměru , které realizovala žalovaná, za podanou ve lhůtě.

Provedeným dokazováním nebylo ani prokázáno, že by žalobce podnikal za účelem dosažení zisku na jiném pracovišti. Bylo zjištěno, že v osobě žalobce se jedná o osobu, která má své metody při postupu v práci, ráda je prezentuje a v praxi chce vyzkoušet. Na pracovišti svým postojem nezapadl do kolektivu, neboť se nepodřídil, nechtěl se podřídít a prosazoval si své. Ze zprávy posledního zaměstnavatele žalobce [REDAKCE] bylo však zjištěno, že se jedná o dobrého pracovníka s dobrými kvalifikačními předpoklady..

Komise pro projednávání přestupku, která pojednával skutek, kterého se měl dopustit žalobce tím, že v období od měsíce června 2011 do měsíce září 2011 měl v nestátní zdravotnickém zařízení úmyslně narušovat občanské soužití a přidávat do volně položených nedopitých nápojů svých kolegů v zaměstnání projímadlo zn. Laxygal, přičemž tímto svým jednáním měl v případě žalované způsobit nejméně v osmi případech střevní problémy a nejméně ve čtyřech případech M [REDAKCE] B [REDAKCE] silné křeč v břiše doprovázené silnými průjmy, řízení o věci zastavila, neboť toto jednání nebylo prokázáno.

Soud po provedeném dokazování má za prokázané, že právní úkon žalované ze dne 14.9. 2011, kterým rozvázala pracovní poměr s žalobcem okamžitým zrušením s poukazem na § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce je neplatným právním úkonem , neboť provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že by se žalobce dopustil jednání popsaném jako důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru, nebylo prokázáno, že by svým jednáním zvláště hrubým způsobem porušil své povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, ani jiného závažného , protiprávního jednání. žalobce se dožadoval po žalované, aby jej nadále zaměstnávala a to v rámci své písemné reakce na okamžité zrušení pracovního poměru, žalovaná však žalobci neumožnila vykonávat práci.

Soud po posouzení každého důkazu jednotlivě a ve vzájemné souvislosti posoudil nárok žalobce za plně po právu, žalovaná neunesla důkazní břemeno v dané právní věci přes poučení dané jí soudem, soud návrhu žalobce tak v plné rozsahu vyhověl.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., v daném případě to byl žalobce, kdo byl plně ve věci úspěšný, z tohoto důvodu mu náleží právo na přiznání plné

náhrady nákladů řízení, které účelně vynaložil k uplatnění svého práva proti žalované. Předmětné náklady představuje odměna za právní zastoupení podle § 5 písm. d) vyhl. 484/2000 Sb. ve výši 10.000,- Kč, pět režijních paušálů za pět úkonů právní služby 5 x 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., 20 % DPH z 11.500,- Kč tzn. 2.300,- Kč, zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Celkem tak byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši **15.800,- Kč**, kterou je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobce s poukazem na ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř..

Rozhodnutí o náhradě nákladů státu má oporu v ustanovení § 148 o.s.ř., stát má právo na náhradu nákladů řízení, které v souvislosti s tímto řízením vynaložil po neúspěšném účastníkovi řízení tzn. po žalované. Vzhledem k tomu, že v době rozhodnutí soudu nebylo svědecké svědkům prozatím dle usnesení poukázáno, soud o těchto nákladech rozhodne samostatným usnesením.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15-ti dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Domažlicích.

Nebude-li povinnost uložena tímto rozsudkem plněna dobrovolně, lze se ji domoci cestou podání návrhu na nařízení výkonu soudního rozhodnutí nebo návrhu na nařízení exekuce u soudního exekutora.

**Okresní soud v Domažlicích
dne 12.června 2012**

**JUDr. Kateřina Martincová, v. r.
samosoudkyně**

za správnost vyhotovení:
Lucie Pauliová

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Polednové a soudců JUDr. Jany Šalomounové a Mgr. Martina Šebka v právní věci žalobce **J** **Š**, nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] zastoupeného [redacted], proti žalované **I** **M**, nar. [redacted], [redacted], [redacted], zastoupené [redacted], **o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením**, k odvolání žalované do rozsudku Okresního soudu v Domažlicích ze dne 12. 6. 2012, č. j. 7 C 89/2011-122,

takto:

- I. **Rozsudek soudu I. stupně se m ě n í tak, že se žaloba na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru žalobce okamžitým zrušením ze dne 14. 9. 2011 z a m í t á .**
- II. **Žalobce je p o v i n e n zaplatit žalované náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně 10.800,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované.**
- III. **Žalobce je p o v i n e n zaplatit náhradu nákladů řízení placených státem ve výši 953,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Domažlicích.**

- IV. Žalobce je p o v i n e n zaplatit žalované náhradu nákladů řízení před soudem odvolacím a dovolacím ve výši 19.360,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované.**

Odůvodnění

Proti výše uvedenému rozsudku, jímž soud I. stupně rozhodoval o žalobě, jíž se žalobce domáhal určení, že rozvázání pracovního poměru u žalované okamžitým zrušením, které mu bylo doručeno 17. 9. 2011, je neplatné a pracovní poměr žalobce u žalované vzniklý na základě pracovní smlouvy ze dne 1. 9. 2009 nadále trvá a zároveň uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení a náklady řízení placené státem, si podala žalovaná včas odvolání. Doplnila jej, trvala na tom, že s hodnocením důkazů tak, jak je soud I. stupně provedl, nesouhlasí a odkázala na důkazy, které ji vedly k rozvázání pracovního poměru žalobce okamžitým zrušením podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce. Odkázala nejen na vyšetření vzorku tekutiny čaje tak, jak je provedl Odbor kriminalistické techniky a expertizy s obsahem léku Laxygal, ale i na výsledky prohlídky osobních věcí žalobce, u něhož jedno balení tohoto léku bylo zajištěno. Sám žalobce připustil, že se jedná o lék, který je jeho a tvrdil, že jej používá pro své zdravotní problémy, což považovala za ryze účelové tvrzení. Žalobce si zajistil lékařskou zprávu, která je ovšem datována až poté, co byla provedena prohlídka osobních věcí žalobce a tedy po nalezení léku Laxygal. Kromě toho nepovažovala ani hodnocení výpovědi svědka B [redacted] ze strany soudu I. stupně za správné, když ji považoval za nevěrohodnou. Poukázala také na snahu ze strany žalobce ovlivnit výpověď svědkyně F [redacted], což soud do svého hodnocení důkazů nepromítl. Namítla také, že žalobce nebyl spolehlivým pracovníkem z toho hlediska, že nabízel klientům žalované své soukromé masáže a kromě toho nedodržel ani stanovenou dovolenou. Kromě toho podnikal s evidencí jako živnostník v oboru masérské služby, tedy se stejným předmětem podnikání jako žalovaná, aniž by si písemný souhlas žalované ve smyslu § 304 zákoníku práce vyžádal. Vzhledem k chování žalobce a k jeho postupu bylo možné dovodit, že je jediným, který mohl aplikovat lék Laxygal, a protože vážným způsobem ohrožoval zdraví a plnění pracovních povinností, pak s napadeným rozsudkem nesouhlasila a trvala na zamítnutí žaloby a přiznání nákladů řízení.

Žalobce se k odvolání vyjádřil. Zpochybnil důvěryhodnost vzorků a postupu žalované při nálezu lahvičky s projímadlem Laxygal. Dále namítl, že zdravotní problémy svědka B [redacted] a žalované objektivně doloženy nebyly, kromě toho žalobce nikdo neviděl, že by do nápojů něco svým spoluzaměstnancům přidával. Užívání projímadla spolehlivě vysvětlil. Výpověď svědkyně F [redacted] se ovlivnit nesnažil. Kromě toho tato svědkyně také uvedla, že zájem na výsledku sporu nemá, na rozdíl od svědka B [redacted], který projevil zájem na výsledku sporu. Proto jej také považuje za nevěrohodného. Popřel to, že by nabízel v rámci svého živnostenského oprávnění osobní masérské služby zákazníkům provozovny žalované. Při čerpání dovolené šlo pouze o nedorozumění, na němž nese vinu právě žalovaná. Protože se ničeho nedopustil, jak plyne z dopisu žalované ze dne 14. 9. 2011, kde je uváděn důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru, neporušil žádným způsobem své povinnosti, zejména pak zvláště hrubým způsobem, trval proto na určení, že jeho zrušení pracovního poměru není platné. Dále poukázal na průběh postupu žalované poté, co mu dopisem sdělila, že s ním okamžitě pracovní poměr ukončuje. Vzhledem k tomuto postupu se pak rozhodl sám okamžitě zrušit pracovní poměr, který vznikl na základě pracovní smlouvy dne 1. 9. 2010 podle § 56 odst. 1 písm. b) zákoníku práce. Písemnému podání, které převzala žalovaná 22. 8. 2012, se žalovaná nebránila. Ze všech důvodů žalobce navrhl napadený rozsudek potvrdit

s pouhou změnu výroku tak, že pracovní poměr u žalované trvá a že nahrazení této formulace bude uvedeno ve formě, trval do 28. 8. 2012.

Na základě podnětu, tedy odvolání žalované do rozsudku soudu I. stupně, odvolací soud se zabýval danou problematikou a vycházel při hodnocení postupu soudu a provedených důkazů ze zákonného ust. § 55 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2000 Sb. ve znění posledních úprav, tj. ve znění změny provedené zákonem č. 375/2011 Sb. Toto ustanovení upravuje možnost zaměstnavatele výjimečně pracovní poměr okamžitě zrušit, a to za situace, porušil-li zaměstnanec povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, a to zvláště hrubým způsobem. Z pojmu zvláště hrubý způsob porušení povinností vyplývá, že zákoník práce tento pojem blíže nevymezuje a pouze stanoví, že jde o povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci. Při hodnocení intenzity porušení pracovní povinnosti se přihlíží ke způsobu i důsledkům porušení pracovní povinnosti, zda a v jakém rozsahu vznikla škoda na majetku zaměstnavatele, jakou práci zaměstnanec vykonával a zda porušil pracovní povinnost opakovaně. Vzhledem k charakteru této úpravy pak je třeba vycházet z toho, že toto ustanovení patří k právním normám s relativně neurčitou, tj. abstraktní hypotézou, tj. patří k tzv. právním normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem a je ponecháno na soudu, aby podle svého uvážení, a to v každém jednotlivém případě, vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Při zkoumání intenzity porušení pracovní kázně může soud přihlídnout k osobě zaměstnance, k funkci, kterou zastává, k jeho dosavadnímu postoji k plnění pracovních úkolů, k době a situaci, v níž došlo k porušení pracovní kázně, k míře zavinění zaměstnance, ke způsobu a intenzitě porušení konkrétních povinností zaměstnance, k důsledkům porušení pracovní kázně pro zaměstnavatele a zda svým jednáním tak, jak je již výše uvedeno, způsobil škodu a k dalším skutečnostem, které se ke konkrétní situaci váží. V tomto směru je třeba vycházet z rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 21Cdo 379/2000.

Odvolací soud k odvolání žalované napadený rozsudek změnil a návrh žalobce na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru žalobce okamžitým zrušením ze dne 14. 9. 2011 zamítl a zároveň rozhodl o nákladech řízení účastníků a nákladech řízení placených státem. V rámci svého řízení, tj. řízením před soudem odvolacím předtím, než rozhodl o odvolání žalované, doplnil dokazování, a to výslechem svědka B [redacted] a svědkyně Jany F [redacted]. Z výpovědi svědkyně F [redacted] vyplynulo to, že ona sama neměla žádné zdravotní problémy, ale potvrdila, že příchodem pana žalobce na pracoviště začalo docházet ke sporům mezi žalobcem a žalovanou, a to vzhledem k tomu, že měl výhrady k dosavadním postupům a organizaci práce z její strany. Tvrdila, že on sám mimo tuto provozovnu také provádí masáže v Domažlicích.

Z výpovědi svědka B [redacted] odvolací soud zjistil, že ten měl zdravotní potíže, a to v konkrétní dny 24. 7. 2011, v sobotu 25. 7. 2011 a 26. 7. 2011, což se opakovalo 12. 8. 2011 před tím, než odjížděl na dovolenou, přičemž dospěl k závěru, že tyto potíže nastávají po napití nápoje, který si v práci připravoval. Tento svědek také potvrdil určité neshody s žalobcem týkající se samotné organizace práce. Zároveň jej žalobce nabádal k podání společné výpovědi z pracovního poměru, což by měl být taktizující postup vůči žalované na zvýšení mzdy s tím, že v místě bylo málo fyzioterapeutů a ona by k tomu byla nucena proto přistoupit. Tento svědek se svěřil se svými zdravotními potížemi manželce, u lékaře nebyl, ale měl podezření na žalobce s tím, že něco do nápojů, které měl během pracovní doby k dispozici a které si připravoval, něco přidává. Ani žalovaná se mu sama nesevěřila, ale pouze

k jeho výslovnému dotazu, když viděl, že jí není dobře, se mu svěřila, že měla silný průjem, a to byl důvod, proč s žalovanou o této situaci hovořil, když on sám má tytéž potíže, a proto oba uzavřeli, že jde o záměrné jednání ze strany žalobce.

K věrohodnosti tohoto svědka soud odvolací zaujal závěr, že byl vyslechnut po poučení ve smyslu § 126 o.s.ř. a svědek zdůraznil, že k žalobci nemá žádný vztah, tj. ani pozitivní, ani negativní, a pokud má zájem na této věci, tak pouze na tom, aby se vyjevila pravda. Svědek také vysvětlil, jakým způsobem dovozoval právě to, že se na jeho zdravotním stavu promítá manipulace s jeho nápojem, a to vzhledem k frekvenci a intenzitě potíží, které se u něj projevovaly. Tuto výpověď proto odvolací soud nemohl hodnotit jako nevěrohodnou a nemohl ji odmítnout, naopak považuje ji, opět tak, jak bylo uvedeno v průběhu tohoto odvolacího jednání, jako spontánní a věrohodnou.

Do rozsudku soudu odvolacího, kterým nebylo žalobci vyhověno, si žalobce podal dovolání. Namítl v něm, že nemůže soud „po právu schválit“ rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením jen na základě zaměstnavatelem tvrzeného jednání zaměstnance „podloženého toliko určitým podezřením“. Dovedil, že míra pravděpodobnosti, s jakou je možné připustit určitý skutkový závěr pro rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením, by měla být, zejména s ohledem na ochranu zaměstnance proti „svévůli zaměstnavatele nebo nenávisti dalších zaměstnanců“ vyšší, než je běžné ve standardním civilním řízení, ne-li „dokonce téměř až tak vysoká, jak ji vyžaduje právo trestní“. Proto nesouhlasil se závěrem odvolacího soudu, že důkazní břemeno „stran existence skutku“, pro který je zaměstnavatelem se zaměstnancem rozvázán pracovní poměr okamžitým zrušením, je zaměstnavatelem uneseno a soud má takovou skutečnost za prokázanou, jen na základě toho, že je možné „předmětný skutkový závěr s velkou mírou pravděpodobnosti připustit“ a že není třeba, aby nepřímé důkazy tvořily uzavřenou soustavu, která nepřipouští jiný skutkový závěr, nýbrž že dostačuje, jestliže nepřímé důkazy s velkou mírou pravděpodobnosti k tomuto závěru vedou, a současně „nepřikládá váhu existenci celé řadě jiných, stejně pravděpodobných, nebo dokonce pravděpodobnějších skutkových variant, přičemž má skutek za prokázaný a rozhodl v neprospěch žalobce“. Pokud k tomuto závěru soud odvolací dospěl, pak je nesprávné právní posouzení této věci, když hodnocení důkazů tímto způsobem jsou výrazem zjevného faktického omylu či excesu logického vnitřního rozporu a tím vybočují ze zásad spravedlivého procesu.

S dovoláním žalovaná nesouhlasila a napadený rozsudek navrhla potvrdit.

Dovolací soud z podnětu dovolání žalobce však dospěl k závěru, že výsledky hodnocení důkazů umožňují soudu přijmout závěr o pravdivosti skutečnosti, která je předmětem dokazování, jestliže na jejím základě lze nabýt jistoty (přesvědčení) o tom, že se tato skutečnost opravdu stala, aniž by o tom mohly být rozumně pochybnosti. Vytvářejí-li výsledky hodnocení důkazů podmínky pouze pro úsudek, že je možné či víceméně pravděpodobné, že se dokazovaná skutečnost stala, a připouštějí-li tedy i možnost toho, že se dokazovaná skutečnost naopak nestala, nelze učinit závěr o pravdivosti této skutečnosti. Prokazovanou skutečnost pouze nepřímými důkazy lze mít za prokázanou, jestliže na základě výsledků hodnocení těchto důkazů lze bez rozumných pochybností nabýt jistoty (přesvědčení) o tom, že se tato skutečnost opravdu stala (že je pravdivá); nestačí, lze-li usuzovat pouze na možnost její pravdivosti, tedy na její pravděpodobnost. Pokud odvolací soud svůj právní názor postavil na tom, že stačí k prokázání určité skutečnosti, aby předmětný skutkový závěr bylo možné s velkou mírou pravděpodobnosti připustit a že v případě prokazování rozhodné

skutečnosti nepřímými důkazy nemusí tyto důkazy tvořit zcela uzavřenou soustavu, která nepřipouští jiný skutkový závěr než ten, k němuž soud došel, ale že postačuje, jestliže k tomu vedou s velkou mírou pravděpodobnosti, pak není tento názor správný. Proto také zrušil rozsudek soudu odvolacího a vytkl mu, že se nezabýval hodnocením jednotlivých důkazů tak, aby je hodnotil ve spojení s dalšími nepřímými důkazy a to, že nezhodnotil, zda tyto důkazy tvoří systém, jehož jednotlivé články jsou v souladu mezi sebou i s dokazovanou skutečností, přičemž do tohoto procesu hodnocení důkazů měl zahrnout i výpověď žalobce jako účastníka řízení v té části, ve které vysvětloval okolnost, že u sebe měl na pracovišti projímadlo v souvislosti se svými zdravotními problémy, tj. hemoroidy. Měl se tedy zabývat tím, zda lze toto vysvětlení s ohledem na povahu zdravotních potíží považovat za věrohodné.

Odvolací soud respektoval závěry soudu dovolacího tak, jak se promítly do jeho rozsudku ze dne 26. 6. 2014 pod č. j. 21 Cdo 2682/2012-232, doplnil dokazování zprávou ošetřujícího lékaře žalobce ze dne 4. 9. 2014 a kopií zdravotní dokumentace žalobce za rok 2011.

Ze zprávy ošetřujícího lékaře MUDr. [REDAKCE] vyplývá, že se žalobce s hemoroidálním onemocněním v ambulanci neléčil, přičemž připustil, že projímadla, která jsou volně dostupná v lékárnách, jsou i při tomto onemocnění doporučována. Jak vyplývá ze zdravotní dokumentace, [REDAKCE]

Zároveň je k této zdravotní dokumentaci přiložen záznam z chirurgické ambulance MUDr. [REDAKCE], a to ze dne 9. 9. 2011 [REDAKCE] hodin. Vyšetřením byly zjištěny zevně vnitřní hemoroidy. Byl doporučen test [REDAKCE]. Výsledky testu, a zda se podrobil žalobce tomuto testu, není doloženo. [REDAKCE]

Je třeba poukázat na to, že zdravotní záznam o těchto vyšetřeních měl soud I. stupně a soud odvolací k dispozici, když byly žalobcem v průběhu řízení před soudem I. stupně předloženy, jedná se o zdravotní záznam z chirurgické ambulance MUDr. [REDAKCE] ze dne 9. 9. 2011 a následné období.

Jak vyplývá z výpovědi samotného žalobce, prohlídka osobních věcí proběhla dne 8. 9. 2011 odpoledne, a to za účasti policisty a žalované. Jak vyplývá z výpovědi žalované o průběhu prohlídky osobních věcí, pak lahvičku s projímadlem vyňal z batohu až k její výzvě jako poslední ze všech věcí, které byly obsahem jeho zavazadla.

Odvolací soud hodnotí tento důkaz spolu s důkazem, který byl proveden před soudem odvolacím, tj. zprávou ošetřujícího lékaře a zdravotní dokumentací ošetřujícího lékaře v intencích zákonného ust. § 132 o.s.ř., přičemž nemohl odhlédnout od té skutečnosti, že v průběhu roku 2011 se žalobce svému ošetřujícímu lékaři kromě [REDAKCE] nesvěřil s touto situací, kterou do jisté míry sám považoval za dlouhotrvající, když se podle svých tvrzení sám „léčil“ projímadlem. Zároveň však odvolací soud nemohl odhlédnout ani od toho, že následujícího dne po provedení prohlídky osobních věcí žalobce, tj. 9. 9. 2011, navštívil

chirurgickou ambulanci MUDr. [REDAKCE] a podrobil se vyšetření a následně excizi (operativní odnětí). Tato skutečnost je významná potud, že návštěva chirurgické ambulance poté, co byl u žalobce nalezen prostředek Laxygal, je podle názoru odvolacího soudu zcela účelově využita pro tvrzení žalobce o nutnosti prostředek Laxygal používat. Soud odvolací tuto skutečnost musí hodnotit opět v souvislosti s dalšími provedenými důkazy, na které si dovoluje odkázat tak, jak se promítly do rozsudku odvolacího soudu ze dne 8. 3. 2013, takže v souvislosti s výpovědí svědka B [REDAKCE], svědkyně F [REDAKCE] i samotné žalované a žalobce, dospěl k závěru, že žalobce projímadlo Laxygal do nápojů žalované a svědka B [REDAKCE] aplikoval. Pokud doplnil dokazování právě lékařskou dokumentací ošetřujícího lékaře žalobce, z níž vyplývá, že se nikdy kromě [REDAKCE] a [REDAKCE] v roce 2011 žalobce s ničím neléčil, což ostatně žalobce také potvrzuje, pak tato skutečnost ještě více zdůraznila a ovlivnila volné hodnocení důkazů, které vychází ze zjištěného skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud soud odvolací v předchozím závěru vycházel z judikatury Nejvyššího soudu tak, jak se promítla do rozhodnutí 28 Cdo 1938/2008, kdy dostačuje, aby předmětný skutkový závěr bylo možné s velkou mírou pravděpodobnosti připustit, pak naopak odvolací soud po doplnění dokazování a zhodnocení důkazů dospěl k tomu, že tyto důkazy tvoří systém, jehož jednotlivé články jsou v souladu mezi sebou i s dokazovanou skutečností. Právě to, že měl u sebe žalobce na pracovišti projímadlo, přičemž následně odůvodňoval držení této látky svými zdravotními problémy, nelze hodnotit jako důvod, pro který by tuto látku skutečně neaplikoval. Jeho zdravotní problémy sice potvrdila zpráva nejbližšího ambulantního chirurga, ale nic nemění na postupu žalobce, když tato zpráva je následná poté, co byla osobní prohlídka žalobce provedena, a bylo přistoupeno k jednání ohledně zrušení pracovního poměru žalobce.

Odvolací soud proto uzavřel, že tento postup žalobce, o němž nejsou důvodné pochybnosti, spadá pod režim zákonného ust. § 55 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2000 Sb. ve znění zákona č. 375/2011 Sb. Žalobce porušil svoji povinnost zvláště hrubým způsobem, přičemž odvolací soud vycházel ze způsobu a důsledkům za plnění pracovní povinnosti, která vedla k zdravotním potížím zaměstnavatelky a spoluzaměstnance. Tento způsob považuje odvolací soud za neomluvitelný a zároveň hrubé porušení pracovní kázně. Vzhledem ke své kvalifikaci, kterou žalobce získal, žalobce zcela vědomě tento způsob použil. Kromě toho to nebylo ojedinělá situace, nešlo o žádný exces, šlo o opakovanou aplikaci tohoto prostředku do nápojů svědka B [REDAKCE] a žalované I [REDAKCE] M [REDAKCE]. I k této skutečnosti odvolací soud musel přihlídnout. Pokud se žalobce dovolává zvýšené ochrany zaměstnance tak, jak je tomu v trestním právu, a to v souvislosti s hodnocením důkazů, pak odvolací soud musí poukázat na to, že trestní řízení je vedeno zásadou volného hodnocení důkazů tak, jak se promítá do zákonného ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tj. zákona 141/1961 Sb. ve znění posledních úprav. Hodnocení důkazů v občanskoprávním řízení je pak upraveno v § 132 o.s.ř., podle kterého důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Mezi základní povinnosti zaměstnance patří podle § 301 odst. 1 písm. c) zákoníku práce povinnost dodržovat právní předpisy vztahující se k zaměstnancem vykonávané práci. Tato povinnost pak zahrnuje rovněž dodržovat právní předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. V ust. § 349 zákoníku práce jsou pak vymezeny právní a ostatní předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Tato ustanovení byla žalobcem porušena

Na základě hodnocení všech provedených důkazů ve své souvislosti dospěl soud k závěru, o pravdivosti skutkových tvrzení žalované a vyslechnutých svědků, a proto dovedl, že žaloba není důvodná. V této souvislosti proto hodnotí i postup žalobce tak, jak je výše uvedeno, tzn., že projímadlo, tedy látku Laxygal u sebe měl, měl příležitost aplikovat tuto látku a důvod potřeby této látky, jak vyplývá z provedených důkazů, byl zcela následně vykonstruován. Návštěva chirurgické ambulance byla ryze účelová právě v souvislosti s tímto sporem, i když do jisté míry, jak sám připustil „mu pomohla v léčbě“, ale pouze tímto byla odůvodněna nutnost a nález této látky v osobních věcech žalobce. Ovšem to samozřejmě nevylučuje to, že by tuto látku nepoužil, naopak další důkazy svědčí o tom, že ji použil a svým kolegům na provozovně aplikoval. Proto odvolací soud znovu uzavřel tuto problematiku stejným závěrem, tak jako tomu učinil v předchozím rozhodnutí, tzn., že žalobu zamítl, když byly předpoklady uvažované zák. ust. § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce splněny.

Zároveň rozhodl i o nákladech řízení, a to ve smyslu úspěchu žalované, a to jak před soudem I. stupně, tak před soudem odvolacím a dovolacím. Vycházel z ust. § 120 odst. 1 o.s.ř., tj. podle míry úspěchu ve věci a dále z příslušného předpisu, kterým je advokátní tarif, tj. vyhláška č. 177/1996 Sb., kdy před soudem I. stupně vznikly žalované náklady řízení ve výši 10.800,- Kč účtované podle platné vyhlášky v době tohoto rozhodování, tj. vyhlášky 484/2000 Sb., a to za odměnu advokáta 7.500,- Kč a režijní paušál za 300,- Kč a 20 % DPH z těchto náhrad, přičemž před soudem odvolacím a dovolacím, tj. za jeden úkon právní služby za 2.500,- Kč a jeden režijní paušál za 300,- Kč, 2.800,- Kč, celkem 3.888,- Kč, dále za odvolací řízení před řízením dovolacím za dva úkony právní služby z tarifní hodnoty 25.000,- Kč, 4.200,- Kč a dále z tarifní hodnoty 35.000,- Kč za dva úkony 5.000,- Kč, celkem tedy za úkony právní služby 9.200,- Kč + čtyři režijní paušály po 300,- Kč, celkem 10.400,- Kč a 21 % DPH 12.584,- Kč, tzn. celkem za řízení odvolací a dovolací se jedná o náklady ve výši 19.360,- Kč, přičemž tyto náklady jsou splatné do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované.

Zároveň odvolací soud rozhodl o nákladech řízení placených státem ve smyslu § 148 odst. 1 o.s.ř., když opět podle míry úspěchu zaplatí náklady spojené se svědeckou výpovědí ve výši 953,- Kč, přičemž tato částka je rovněž splatná do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Domažlicích.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné do dvou měsíců od doručení rozhodnutí Krajského soudu v Plzni k Nejvyššímu soudu ČR, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodováno rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

V Plzni dne 25.09.2014

**JUDr. Alena Polednová, v. r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Dagmar Mertlová

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Doležilky a soudců JUDr. Zdeňka Novotného a JUDr. Ljubomíra Drápala v právní věci žalobce J. Š., narozeného dne [redacted], [redacted], proti žalované I. M., narozené dne [redacted], [redacted] o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru, vedené u Okresního soudu v Domažlicích pod sp. zn. 7 C 89/2011, o dovolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. září 2014 č. j. 10 Co 6/2013-261, takto:

I. Dovolání žalobce **se odmítá.**

II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované na náhradě nákladů dovolacího řízení 3.388,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení [redacted]

Stručné odůvodnění (§ 243f odst. 3 o. s. ř.):

Dovolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 9. 2014 č. j. 10 Co 6/2013-261 není přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., neboť rozhodnutí odvolacího soudu je v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu (napadený rozsudek odvolacího soudu vychází ze závazného právního názoru dovolacího soudu, který byl – přímo v této věci - vyjádřen v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2014 č. j. 21 Cdo 2682/2013-232) a není důvod, aby rozhodná právní otázka byla posouzena jinak.

V části, v níž dovolatel uplatnil jiný dovolací důvod, než který je uveden v ustanovení § 241a odst. 1 o. s. ř. (nesouhlasí-li se skutkovým zjištěním odvolacího soudu, že žalobce se dopustil jednání vytýkaného mu žalovanou v okamžitém zrušení pracovního poměru, a s hodnocením důkazů, na základě něhož k tomuto skutkovému závěru dospěl), dovolání trpí vadami, pro které nelze v dovolacím řízení pokračovat.

Nejvyšší soud České republiky proto dovolání žalobce podle ustanovení § 243c odst. 1 věty první o. s. ř. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů dovolacího řízení se nezdůvodňuje.

Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 9. dubna 2015

JUDr. Jiří D o l e ž í l e k , v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Petra Fuziová